

VOJENSKÉ ROZHLEDY

ROČNÍK XV.

ČÍSLO 2.

ÚNOR 1934

ČÁST VŠEOBECNÁ

Redaktoři: Brig. gen. Jiří Birula a podplukovník gšt. František Pobunek.

X.:

Patnáct let francouzské vojenské mise.

Je tomu právě 15 let, co přišla do Československa francouzská vojenská mise, aby se ujala těžkého úkolu „organisace a výcviku československé armády“... jak zněla smlouva z 20. ledna r. 1919. Myslím, že málo kdy se stalo, aby cizí vojenská mise dosáhla tak význačných úspěchů, tak se vžila a tak pro stát účelně a prospěšně pracovala, jako tomu je u nás.

Čemu přičítati tak značný a výjimečný úspěch díla mise pro naši brannou moc? Je to především výsledek cílevědomé práce, osobní nezištnosti a především toho, že žila a žije s námi naším životem, poznala naši mentalitu, naši zvláštní situaci a požadavky, jimž také přizpůsobila veškerou svou dosavadní plodnou činnost.

Generál Pellé stejně jako jeho následovníci, vštěpovali vždy všem svým podřízeným názor, že úkolem každého z nich je vychovávat především své nástupce. „Učte se česky“, nařizoval a sám byl všem nejlepším příkladem. „Mluvte s nimi jejich jazykem a jejich rozumem. Jen tak provedete svůj úkol, prospějete Československu a tím též Francii.“ Byl bezohledný ke každému, kdo nedbal této zásady. Jen tak mohl vzniknouti sbor mužů jako Mitelthausser, Faucher, Bossu, Le Blevec, Perrier a j., jejichž činnost při výchově našeho velitelského sboru a znalost našeho prostředí netřeba zdůrazňovati.

Práce všech příslušníků mise při organizaci naší armády byla cílevědomá a i za těžkých okolností dbáno pokroků doby. Organizace válečné školy, učiliště pro pěší vojsko, dělostřeleckého učiliště, leteckého učiliště, inženýrské koleje atd. těžko by se byla prováděla bez prvního impulsu mise.

Zde zase musíme vzpomínati činnosti velitelů a profesorů všech učilišť a vojenských škol, zejména generála Jameta, Bossuho a hlavně generála Le Bleveca, jakož i zásad, jež vštěpovali svým žákům. Vždy dbali především zvláštních okolností našeho státu a snažili se ve všech podrobnostech vyvoditi z této snahy poznatky nám a našim potřebám zvláštní. Nebylo to lehké a ne vždy bylo možno ihned dosáhnouti zdařilého vý-

sledku. Byla to úmorná práce a ti, kteří znali blíže zvláště generála Le Bleveca, vědí, jak velice byl nucen přepínati své síly vzhledem k svému zdravotnímu stavu.

Se zřením k všeobecné naší povaze byla pro naše vojenské školství činnost francouzské vojenské mise zvláště vhodná a šťastná. Vrozený francouzský individualismus byl stále nucen zdůrazňovati nebezpečí schematu při velitelské práci, důležitost naprosté osobní odpovědnosti velitelů všech stupňů, význam rozhodnutí a vytrvání v něm za daných okolností, ohebnost velení, a naopak zase význam oddanosti a neosobnosti štábů a jich příslušníků. „Veletí znamená více sloužit“, bylo především heslo, které se táhlo ve všech těchto pracích.

Bylo by dlouhé, kdybychom chtěli pojednávat o všech odvětvích činnosti, kde mise se uplatnila. Museli bychom mluvit o většině předpisů naší armády, o mnohých tak význačných organizačních úkonech atd.

Stejně tu zvláště nevyzdvihujeme žádnou z vedoucích osobností mise, neboť každá z nich se zapsala svým zvláštním způsobem do vývoje naší armády.

Generál Pellé, voják-diplomat, patří dnes již historii nejpohnutějších prvních dob republiky. Vděčíme mu za vítězné ukončení první naší války.

Generál Mitelhauser, vlastně první organisátor naší armády, dnes předurčený velitel některé z francouzských armád, je jistě velkou osobností nejen dneška, nýbrž i budoucnosti.

Konečně generál Faucher, o němž je těžko mluvit nám jako o důstojníku jiné armády než naší. Význam tohoto vynikajícího muže na organisaci a doktríně naší armády, jeho činnost a rozhled zejména v našich otázkách je tak velký a vlivem okolností stále ještě tak aktuální, že nepřísluší nám o něm nyní mluvit.

*

V závěru zmíníme se ještě o dvou úkolech z tak všestranné činnosti francouzské vojenské mise u nás. Prvním bylo sjednocení našeho důstojnického sboru v prvních letech naší samostatnosti, otázka, která nám tehdy činila velké starosti a již jsme takto vyřídili téměř bezbolestně.

Druhý úkol je pro dnešní dobu právě nejdůležitější a ve svém významu stále stoupající. Je to otázka nejužších styků naší armády se spojeneckou armádou francouzskou a význam toho pro zahraničí. Činnost mise v této příčině musíme nyní vhodně podchytit, vyvinout veškeré úsilí a využívající přítomnosti mise u nás, docíliti naprosté duševní součinnosti obou armád a pevnosti jich styků; zasloužíme se takto jak o mír v Evropě, tak o další zdárný rozvoj svých států.